

ikkerygere, og ca. tofemtede af sygehuse mangler en konsekvent rygepolitik.

På baggrund af disse forhold, på baggrund af sundhedsfaren ved tobaksrøg – også for passive rygere – og på baggrund af, at det må være en menneskeret at være fri for andres tobaksrøg, har sundhedsministeren og regeringen nu endelig fundet det nødvendigt at stramme op på området, og det er vi i Socialdemokratiet meget godt tilfreds med.

Lovforslaget lægger ikke op til et forbud mod tobaksrøg, men til at man kan blive fri for røg, dersom man ønsker det. Det gælder i første omgang for alle offentlige arbejdspladser og i lokaler og transportmidler med offentlig adgang.

På det statslige område ophøjes cirkulæret fra 1988 til lov. Udgangspunktet er, at enhver skal have mulighed for at passe sit arbejde og benytte offentlige lokaler og transportmidler uden at blive generet af røg. Det kan kun blive lovligt at ryge i lokaler, som udgør arbejdsstedet for mere end én ansat, og i fælleslokaler, på sygehuse, døgninstitutioner, uddannelsesinstitutioner og i lokaler med offentlig adgang, hvis man kan enes om det.

Amter og kommuner bliver i forslaget formelt pålagt at udfærdige en rygepolitik efter de samme retningslinjer, men de enkelte amter og kommuner skal selv træffe beslutning om, hvilke regler der skal gælde for at beskytte mod passiv rygning. Der bliver som nævnt altså ikke tale om et forbud mod at ryge, men om et krav om at sikre ikkerygerne frihed til at undgå røg. Dette er specielt vigtigt, når det gælder vore børn. Alle må vel kunne blive enige om, at børnene har absolut krav på, at der ikke bliver røget i lokaler, hvor de opholder sig, hvad enten det er skoler, daginstitutioner eller dagplejehjem.

I denne omgang gælder lovinitiativet altså kun det offentlige område, men regeringen vil tage kontakt til arbejdsmarkedets parter med henblik på en bedre sikring af røgfri miljøer også på det private arbejdsmarked. Mange arbejdspladser er heldigvis i gang med dette til fælles bedste for både rygere og ikkerygere.

Socialdemokratiet takker ministeren for udspillet og kan varmt anbefale lovforslaget, som vi håber får fuld opbakning her i Tinget.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Den debat, vi har i dag, giver som bekendt anledning til store diskussioner ikke bare folketingsmedlemmerne imellem, men også ude omkring i samfundet. Jeg kunne da godt tænke mig at spørge hr. Holger Graversen, om de meldinger, der kom her fra Socialdemokratiets ordfører, gør sig gældende for hele den socialdemokratiske gruppe, om man helhjertet er enig i betragtningerne i det her lovforslag. For vi har drøftet det i Fremskridtspartiets folketingsgruppe, og vi må erkende, at det er et område, hvor vi ikke kan blive hundrede procent enige, og der er et par af vore medlemmer, der vil støtte forslaget. Stort set er vi imod i gruppen. Men det kunne være meget interessant i en stor gruppe som Socialdemokratiet, om man her viser, at man ikke har den her betonsocialistiske gruppedisciplin, der køres igennem, eller om det vitterlig er tilfældet, at alle skulle være enige i gruppen. Jeg synes, det er meget interessant.

Og så har jeg selvfølgelig – ligesom garanteret andre ordførere – kigget på det lovforslag fra sundhedsministeren, vi havde til første behandling den 25. maj 1994, og som ikke blev færdigbehandlet. Jeg fulgte med i ordførertalen, og jeg kan se, at det stort set er den samme ordførertale, der nu bliver holdt af Socialdemokratiets ordfører. Det er også helt o.k., men udviklingen er jo fortsat i mellemtiden. Derfor kunne jeg da godt tænke mig at spørge Socialdemokratiets ordfører, om der ikke er andre impulser, man har fået siden sidste gang, vi diskuterede det, altså lige inden vi gik på sommerferie i 1994.

(Kort bemærkning).

Holger Graversen (S):

Hr. Jan Køpke Christensen ved formentlig godt, at der i alle partier er både rygere og ikkerygere, men jeg kan sige, at i den socialdemokratiske gruppe finder også rygerne, og at dette forslag her er meget afbalanceret, når det nu skal være. Det er en god begyndelse. Jeg havde gerne set endnu mere skærpede regler, men det her er, hvad vi kan komme igennem med. Og sådan er demokratiet jo.

Vi har stor forståelse for i den socialdemokratiske gruppe, også blandt rygere, at miljøet betyder meget, ikke bare det ydre miljø, men også det indre miljø, hvis man kan sige det på den måde. Det gælder selvfølgelig også, når det drejer sig om forurening af sig selv og andre.